

TARTALOM

Jegyzet - Benák Katalin	3
Az Ős-Balaton	4
Balogh Elemér Könyvismertetés Antal Tamás: Hódmezővásárhelyi törvényhatósága 1919-1944	6
Csizmazia Júlia Kisebbségben magyarnak maradni	7
Lőrincz László Üzenet eljövendő hazámnak	7
Fülöpné Rákos Éva Az erdélyi helikonista	8
Lőrincz László Reflektorfényben	8
Samu János Találkozás az istennel	10
Benák Katalin Kapuk és kulcslyukak	12
Simon Ferenc Lévay József emlékezete	16
Köszegfalvi Ferenc Gonda József és Tornyai János	17
Domokos Tamás Csak a tisztalelkűek láthatják	18
Benák Katalin Nem csak a hangok viadala	20
Kruzslíc István Gábor Mezsgyén innen, határon túl	22
Benák Katalin Mindent egy lapra	24
Fehér József Kasza Mari mosolya	26
fényesi Tóth János Egy emberről szólva!	27
Bányai Béla Fejér Csaba képeiről	28
Bogoly József Ágoston Csönd	30
Diószegi Szabó Pál Pár-atlan ének	30
Ünnepi Könyvhét 2013	
● Rozsnyai János: A táltos keresztje <i>Ismerteti: Trux Béla</i>	5
● A Hódmezővásárhelyi Szeremlei Társaság évkönyve 2012 <i>Ismerteti: HDK</i>	5
GALÉRIA	
Grin Igor: Szemben a Hargitával	2
HDK: Kicsöngetés	2
Szuromi Pál: Árnyékok	15
Grin Igor: Fotók	23
Fekete Irén: Fotók	25
Fekete Irén: Hazafelé	31
Fejér Csaba: Műhely	32

JEGYZET

„A túlélés nem a legerősebb,
de nem is a legintelligensebb fajnak adatik meg,
hanem annak, amelyik leginkább képes alkalmazkodni a
változásokhoz.”

(Charles Darwin)

Kitárt ablakom előtt állok, s a gőzölgő kávé illata bejárja a szobámat. Lassan kortyolom a fekete nedűt, miközben békességgel tölt el a mindennapok rítusa. A kora reggeli napsütésben ezüstösen csillog a szemközti nyárfasor. Szellő sem zavarja az apró kis madárcák trillázását. Éneküktől hangos a környék. A láthatatlan kórus a fák száz és száz színárnyalatában zöldellő lomb között él. Egy sárgarigó a földön kutat, s mikor észrevesz, mozdulatlaná dermed, ami persze nem tart sokáig, mert gyorsan fölméri a helyzetet: nem jelentek veszélyt számára, hisz csak gyönyörködöm benne. Egy pillanat nem sok, sárga csőrét az avarba döfi, s előhúz belőle egy gilisztafélét. Zsákmányával fölroppen, talán fiókáinak viszi a reggelit.

A távolból egy közeledő alakzat bontakozik ki. Láttam már. A magas, szőke ifjú ma nem sportruhát visel. Fekete öltönyében idősebbnek tűnik, s még a tartása, a járása is kimértebb, méltóságteljesebb. Karján fekete talár sötétzöld szegéllyel. Ez az öltözet, ez a tekintet, ez a tartás másabb, mint a többi napon. Most van a vizsgaidőszak. Az ifjú, miközben vizsgázní meg, agyában száz és száz gondolat fordulhat meg, melynek legelőbbje a jövőjének kulcsa lehet.

Közben bennem is fölrémlik több mint harminc évvel ezelőtti énem. A mi évfolyamunk egyszerű fekete kosztümben vagy öltönyben vizsgázott, holott mi is vágytunk a talárra, a régmúlt tradícióra. Akkor más időket éltünk, bár a lényeg nem sokat változott. Talán az eskü szövege árnyaltabb fogalmazású ma, mint néhány évtizeddel ezelőtt. Arra viszont határozottan emlékszem, mennyire hittem, s hiszek még ma is abban: *a magyar népet és egyetemes kultúráját szolgálom...* Mosoly és könny egyszerre formálja az arcomat – ennyi év távolának tapasztalataitól kísérve.

Régóta foglalkoztat Charles Darwin több mint százötven évvel ezelőtti följegyzése, melynek egy részlete mára szállóigévé vált. Tárgya a természetes szelekció alapja, ami napjainkban a társadalmi együttélésre kifejezetten jellemző. Óhatatlan, hogy ne gondolnánk rá ilyenkor, amikor látja az ember a fiatalokat, amint pályájuk küszöbét készülnek átlépni, s felidéződik saját útkeresésünk.

A távolodó ifjú alakja lassan elmosódik. Arra gondolok, ő és kortársai vajon hogyan tudnak majd alkalmazkodni a világ változásaihoz? Meddig lesz erejük álmaikat megtartva tisztességgel küzdeni, ellenállni a pénz és hatalomvágy kísértésének, nyomásának?

A fák levelei egyre jobban zizegnek, föltámad a szél. A madarak éneke kevésbé hallatszódik, táplálék után kell nézniük, tanítani fiókáikat, megerősíteni az oltalmat nyújtó fészket. Rájuk is vonatkozik a természetes szelekció elve.

Innék még egy korty kávé, de csak néhány csepp zacc maradt a csésze alján...

Benák Katalin

A Vásárhelyi Látóhatár alapítványi támogatója:

Czirbusz Piroska Emlékére
a Hódmezővásárhelyi Művészetekért Közalapítvány.
További támogatóink:
www.vasarhelyilatohatar.hu

A címlapon Kohán György: *Napraforgók* című alkotása látható a Tornyai János Múzeum gyűjteményéből. Fotó: Donka Gábor.